

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 w zw. z art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) przyznał I. P. prawo do emerytury od dnia 23.10.2014 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1899,66 zł brutto miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1976 r. do 2013 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 73,59 %, wysokość świadczenia 1899,66 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 35 lat, 4 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 lat, 4 miesięcy i 1 dnia.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 97192,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 324538,52 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 252,00 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1673,54 zł miesięcznie. Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (379,93 zł) i 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (1338,83 zł) wyniosła 1718,76 zł brutto miesięcznie. Po doliczeniu składek zewidencjonowanych na indywidualnym koncie ubezpieczonej na wniosek z dnia 8.01.2015 r. wysokość emerytury od 01.01.2015 r. wyniosła 1718,76 zł $(2584,76 \text{ zł} / 252,00) = 1729,02 \text{ zł}$. Organ rentowy wskazał, że dokonano wariantowania emerytury z art. 183 ustawy z emeryturą powszechną z art. 26 i okresową emeryturą kapitałową. Świadczeniem najkorzystniejszym okazała się być emerytura ustalona zgodnie z art. 183 ww. ustawy.

Emeryturę powszechną i emeryturę kapitałową wyliczono w następujący sposób:

Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 63101,62 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 324538,52 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawcy wyniosło 252,00 miesięcy., wyliczona kwota emerytury 1538,25 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $((...),62 + (...),52) / 252,00 = 1538,25 \text{ zł}$.

Wysokość emerytury kapitałowej wyniosła:

$19331,20 \text{ zł} / 252,00 = 76,71 \text{ zł}$.

Łączna kwota emerytury z art. 26 i emerytury kapitałowej wyniosła 1614,96 zł i jest świadczeniem mniej korzystnym.

Przedmiotową decyzją Zakład dokonał wyrównania świadczenia i należność za okres od 01.11.2014 r. do 31.01.2016 r. wyniosła kwotę 39,38 zł. (decyzja k. 82 - 83 akt ZUS)

W dniu 26 stycznia 2016 r. I. P. odwołała się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Łodzi uznając ją za krzywdzącą i wniosła o przeliczenie świadczenia emerytalnego. Wnioskodawczyni podniosła, że ZUS wydał decyzję ostateczną o przyznaniu emerytury dopiero po okresie 1,5 roku. Ubezpieczona podkreśliła też, że wysokość jej świadczenia jest znacznie zaniżona, gdyż przy uwzględnieniu 40 - letniego stażu pracy i zarobków wyższych niż minimalne wysokość świadczenia wyniosła 1471,22 zł. Wnioskodawczyni wskazała, że ZUS nie udziela stosownych informacji, odnośnie możliwości skorzystania z najkorzystniejszego wariantu obliczenia emerytury. (odwołanie k. 2)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 3 – 3 verte)

Na terminie rozprawy poprzedzającej bezpośrednio wydanie wyroku w dniu 9 czerwca 2016 r. I. P. oświadczyła, że nie kwestionuje merytorycznego wyliczenia emerytury i nie potrafi sprecyzować żadnych konkretnych zarzutów wobec wyliczenia ZUS. Ubezpieczona wskazała, że w decyzji zaliczkowej ZUS podano wszystkie warianty wyliczenia świadczenia podczas, gdy w decyzji ostatecznej nie. (protokół rozprawy z dnia 9.06.2016 r. oświadczenie wnioskodawczyni 00:01:13)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił co następuje:

I. P. urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna)

Decyzją z dnia 18.10.2006 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego I. P.. Ustalony w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, to jest lat 1976 – 1986, 1990 - 1998, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 60,32 %. Do ustalenia kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości 21 lat, 6 miesięcy i 26 dni oraz okresy nieskładkowe w ilości 1 rok, 6 miesięcy i 4 dni. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 97287,41 zł. (decyzja k. 15 – 15 verte akt kapitałowych ZUS)

Decyzją z dnia 23.10.2014 r. organ rentowy ponownie ustalił wartość kapitału początkowego I. P.. Ustalony w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 01.01.1976 r. do 31.12.1985 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 66,36 %. Do ustalenia kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości 21 lat, 6 miesięcy i 26 dni oraz okresy nieskładkowe w ilości 1 rok, 6 miesięcy i 4 dni. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 101858,24 zł. (decyzja k. 60 – 60 verte akt kapitałowych ZUS)

W dniu 30 września 2014 r. I. P. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do emerytury według najkorzystniejszego wariantu. (wniosek o emeryturę k. 1 – 8 akt emerytalnych ZUS)

Wnioskodawczyni była członkiem otwartego funduszu emerytalnego i w dniu 30 września 2014 r. wniosła o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. (wniosek o emeryturę k. 1 – 8 akt emerytalnych ZUS)

Decyzją zaliczkową z dnia 15 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2013 r., poz.1440) przeliczył I. P. emeryturę od dnia 01.01.2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emeryturę ustaloną w kwocie 1718,70 zł zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenie składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ustalenia prawa do emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku w dniu złożenia tego wniosku, tj. w dniu 08.01.2015 r.

- kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 1843,00 zł;

- średnie dalsze trwanie życia – 250,50 miesięcy.

Po ponownym ustaleniu wysokości emerytura wyniosła:

$(...),70 + ((...),00/250,50) = 1726,06$ zł brutto. (decyzja zaliczkowa k. 59 akt ZUS)

Decyzją ostateczną z dnia 30 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 w zw. z art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.

j. Dz. U z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) przyznał I. P. prawo do emerytury od dnia 23.10.2014 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1899,66 zł brutto miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1976 r. do 2013 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 73,59 %, wysokość świadczenia 1899,66 zł brutto. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 35 lat, 4 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 lat, 4 miesięcy i 1 dnia.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 97192,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 324538,52 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawcy wyniosło 252,00 miesiące. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1673,54 zł miesięcznie. Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (379,93 zł) i 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (1338,83 zł) wyniosła 1718,76 zł brutto miesięcznie. Po doliczeniu składek zewidencjonowanych na indywidualnym koncie ubezpieczonej na wniosek z dnia 8.01.2015 r. wysokość emerytury od 01.01.2015 r. wyniosła 1718,76 zł ($2584,76 \text{ zł} / 252,00 = 1729,02 \text{ zł}$). Organ rentowy wskazał, że dokonano wariantowania emerytury z art. 183 ustawy z emeryturą powszechną z art. 26 i okresową emeryturą kapitałową. Świadczeniem najkorzystniejszym okazała się być emerytura ustalona zgodnie z art. 183 ww. ustawy.

Emeryturę powszechną i emeryturę kapitałową wyliczono w następujący sposób:

Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 63101,62 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 324538,52 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawcy wyniosło 252,00 miesięcy., wyliczona kwota emerytury 1538,25 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $((...),62 + (...),52) / 252,00 = 1538,25 \text{ zł}$.

Wysokość emerytury kapitałowej wyniosła:

$19331,20 \text{ zł} / 252,00 = 76,71 \text{ zł}$.

Łączna kwota emerytury z art. 26 i emerytury kapitałowej wyniosła 1614,96 zł i jest świadczeniem niekorzystnym. (decyzja k. 82 - 83 akt ZUS)

Kolejną decyzją z dnia 28 stycznia 2016 r. organ rentowy przeliczył I. P. emeryturę od dnia 01.01.2016 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emeryturę ustaloną w kwocie 1765,08 zł zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ustalenia prawa do emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku w dniu złożenia tego wniosku, tj. w dniu 11.01.2016 r.

- kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 8912,25 zł;

- średnie dalsze trwanie życia – 246,50 miesięcy.

Po ponownym ustaleniu wysokości emerytura wyniosła:

$((...),08 + ((...),25 / 246,50) = 1801,24 \text{ zł}$ brutto. (decyzja zaliczkowa k. 86 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, głównie w oparciu o załączone do akt sprawy dokumenty zawarte w aktach rentowych emerytalnych i kapitałowych

wnioskodawczyni. Zebrane dokumenty, nie były kwestionowane w toku postępowania a nadto nie nasuwają wątpliwości i pozwalają tym samym na wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie I. P. nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 24 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2015 r., poz. 748 t.j.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 przytoczonej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176 Ustawy.

Na wniosek ubezpieczonego, podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. (ust. 6)

Stosownie do art.25 ust. 1 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W myśl art. 26 ustawy emerytalnej, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 ustawy przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 cytowanej ustawy.

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Stosownie do treści art. 46 ustawy emerytalnej prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Według art. 53 ust. 1 cytowanej ustawy emerytura wynosi:

1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55 Ustawy.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Stosownie do art. 183 ust. 1 i 2 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50 Ustawy, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2014, wynosi:

1) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 06.12.2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych (Dz. U z 2013 r. poz. 1717) w dniu 3 lutego 2014 r. otwarty fundusz emerytalny umarza 51,5% jednostek rozrachunkowych zapisanych na rachunku każdego członka otwartego funduszu emerytalnego na dzień 31 stycznia 2014 r. i przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, działającego w imieniu i na rzecz Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, aktywa, o których mowa w ust. 2, o wartości odpowiadającej sumie wartości umorzonych jednostek rozrachunkowych.

W myśl art. 8 ustawy z dnia 21.11.2008 r. (Dz. U z 2014 r., poz. 1097) o emeryturach członek otwartego funduszu emerytalnego nabywa prawo do okresowej emerytury kapitałowej, jeżeli:

1) osiągnął wiek, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, oraz

2) kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie, ustalona na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego zostanie przyznana emerytura, jest równa lub wyższa od dwudziestokrotności kwoty dodatku pielęgnacyjnego.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy prawo do emerytury kapitałowej i jej wysokość ustala Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w drodze decyzji, na podstawie wniosku o ustalenie prawa do emerytury złożonego przez członka otwartego funduszu emerytalnego.

2. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ustalenie prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, i emeryturę kapitałową.

Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 6 k.c. to na odwołującej się spoczywał ciężar dowodowy w przedmiotowej sprawie, zatem to ona powinna udowodnić okoliczności, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie jest zaś zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że wnioskodawczynie nie zgłosiła żadnych zarzutów merytorycznych wobec wyliczenia wysokości emerytury dokonanej w zaskarżonej decyzji, także przyjęte wyliczenia matematyczne nie były przez ubezpieczoną w żaden sposób kwestionowane.

Wskazać należy, że w zaskarżonej decyzji ZUS dokonał wariantowania emerytury z art. 183 ustawy (tzw. emerytura mieszana- ustalona w części zgodnie z art. 53 ustawy – stare zasady oraz w części według art. 26 – nowe zasady) z emeryturą powszechną z art. 26 (tzw. nowa emerytura) i okresową emeryturą kapitałową. Świadczeniem najkorzystniejszym okazała się być emerytura ustalona zgodnie z art. 183 ww. ustawy.

Emeryturę powszechną i emeryturę kapitałową wyliczono w następujący sposób:

Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 63101,62 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 324538,52 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawcy wyniosło 252,00 miesięcy., wyliczona kwota emerytury 1538,25 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $((...),62 + (...),52)/252,00 = 1538,25$ zł.

Wysokość emerytury kapitałowej wyniosła:

$19331,20$ zł/ $252,00 = 76,71$ zł.

Łączna kwota emerytury z art. 26 i emerytury kapitałowej wyniosła 1614,96 zł i jest świadczeniem niekorzystnym.

Dokonano też stosownego wyrównania świadczenia za okres od 01.11.2014 r. do 31.01.2016 r. w kwocie 39,38 zł.

Dodać przy tym należy, że mając na względzie, że wnioskodawczynie urodziła się w dniu (...) nie ma ona prawa do tzw. starej emerytury w myśl art. 46 cytowanej ustawy.

Wnioskodawczynie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego i w dniu 30 września 2014 r. wniosła o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W tym stanie rzeczy kwota wynikająca z umorzenia 51,5 % jednostek rozrachunkowych zapisanych na rachunku w OFE (na dzień 31.01.2014 r.), tj. 13.504,79 zł została zaewidencjonowana na subkoncie i uwzględniona przy obliczaniu emerytury mieszanej jak i również emerytury na nowych zasadach wraz z okresową emeryturą kapitałową.

Podkreślić przy tym należy, że stosownie do art. 8 i 12 ustawy kapitałowej przy obliczaniu emerytury mieszanej w kwocie składek zaewidencjonowanych na koncie uwzględnia się łącznie środki zaewidencjonowane na koncie i na subkoncie, natomiast przy obliczaniu emerytury wyłącznie na nowych zasadach w przypadku osób uprawnionych do okresowej emerytury kapitałowej uwzględnia się tylko środki zaewidencjonowane na koncie, a środki na subkoncie są uwzględnione przy obliczaniu okresowej emerytury kapitałowej (pismo ZUS z dnia 13 czerwca 2016 r.)

Być może wnioskodawczynie, składając odwołanie w głównej mierze zmierzała do zobowiązania Sądu Okręgowego do „ukarania” organu rentowego za zbyt długie rozpoznawanie jej sprawy bądź też, jak należy się domyślać, za nienależyte jej potraktowanie przez pracowników organu rentowego, w rozumieniu ubezpieczonej. Jednocześnie, zaraz po wejściu na sale sądową uznała, że sądy ubezpieczeń społecznych „nie są niezależne” ale nie wyjaśniła dlaczego tak uważa.

Sąd Okręgowy wskazuje, że zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. rozpoznaje tylko odwołania od zaskarżonych decyzji i zasadniczo, jedynie w zakresie zawartym w odwołaniu, które może odnosić się tylko do zarzutów wobec orzeczenia zawartego w decyzji. Natomiast sądy ubezpieczeń społecznych nie mają uprawnień do „karania” organu rentowego, rozumianego jako dyscyplinarny lub penalny sposób oddziaływania prawnego. Jeżeli wnioskodawczynie nie była zadowolona z trybu postępowania w jej sprawie lub nie była zadowolona z sposobu obsługi przez pracowników ZUS, to powinna złożyć skargę u dyrektora placówki lub u prezesa ZUS.

Z uwagi na powyższe mając na względzie fakt, że treść zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 grudnia 2015 r. odpowiada obowiązującemu prawu, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie I. P., jako niezasadne.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.